

ΠΡΟΣΩΠΑ ΚΑΙ ΠΡΑΓΜΑΤΑ

Ο ΜΑΤΣΟΥΚΑΣ.....ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ

Προχθές έγραφε τὸ «Μπουκέτο» ὅτι ὁ Μαρτσούκας σπούδασε τὰ Νομικά.

Ὁ Μαρτσούκας δὲν ἐσπούδασε μόνον Νομικά, ἀλλὰ πῆρε καὶ τὸ διπλωμά του, καὶ τὴν ἄδεια, ἀκόμη, τοῦ δικηγορεῖν.

Ἐδῶσαν ὅμως ἐξετάσεις δύο φορές. Τὴν πρώτην ἐξηγάζετο μὲ ἕναν συμφοιτητὴν του... Λίβαν, ὀνομαζόμενον, ὁ ὁποῖος τοὺς... ἔκαψε καὶ τοὺς δύο. Ἀπερρίφθησαν, ἀμφοτέροι, μετὰ πολλῶν ἐπαίνων.

Ὁ Μαρτσούκας μετὰ τὴν ἀποτυχίαν πῆγε στὴν Ὑπάτη. Ἦταν ὀλίγο θύσιμος καὶ ἡ μητέρα του, ἄρχισε νὰ τὸν ρωτᾷ πῶς καὶ γιατί ἀπέτυχε :

— Τὰ χονδρὰ τὰ γράμματα, μητέρα, τῆς εἶπε, τὰ διάβασα ὅλα. Τὰ ψιλὰ ὅμως, δὲν τὰ διάβασα καὶ γιὰ αὐτὸ μὲ διώξαν.

— Τί λογῆς γράμματα, εἶνε αὐτὰ ; Τὸν ρώτησε.

Ὁ Μαρτσούκας πῆρε τὴν «Πολιτικὴ Δικονομία» καὶ τῆς διάβασε λίγα κομμάτια.

— Τὰ ψιλὰ εἶνε αὐτὰ ; τὸν ρώτησε ἡ μητέρα του.

— Τὰ ψιλὰ !

— Καλὰ ἔκανες καὶ δὲν τὰ διάβασες, γιατί ἀπὸ αὐτὰ παλάβωσε κι' ὁ Βασίλης τῆς Παπαδιάς !

Ὁ Βασίλης τῆς Παπαδιάς, ἦταν ἕνας μὰ φορὰ σ' ἕνα χωριὸ τῶν μερῶν ἐκείνων, πού ἔχασε τὸ μυαλό του, ἀπ' τὸ πολὺ τὸ διάβασμα !...

***

Πρὶν ὅμως πάει ὁ Μαρτσούκας στὴν Ὑπάτη, μετὰ τὴν ἀποτυχία του στὰς ἐξετάσεις, μόλις πῆρε τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ἀπορρίψεώς του, μὰ καὶ δύο, φεύγει ἀμίλητος ἀπὸ τὸ Πανεπιστήμιον καὶ πέρνει τὸν περίφημο τότε «κωλοσοῦρη» τοῦ Φαλήρου καὶ κατεβαίνει εἰς τὸ Νέον Φάληρον.

Πολλοὶ φίλοι του καὶ συμφοιτηταὶ του, τότε, φοβήθησαν μήπως αὐτοκτονήσῃ ἀπὸ τὴν ἀπελπισία του.

Ὁ Κουλουμβάκης μάλιστα, πῆρε καὶ μερικὸς ἄλλους φοιτητὰς καὶ τὸν παρηκολούθησαν γιὰ νὰ προλάβουν τὸ «ἀπονενομημένο του διάβημα» στὸ Φάληρον ὅπου πῆσαν ὅλοι μέσα..... στὴ ρετσίνα καὶ γυρίσαν ἀπάνω στὴν Ἀθήνα μὲ βιολιά.

***

Ὅταν ἦλθε πάλιν τὸ τεταγμένο πλήρωμα τοῦ χρόνου, ἔδωκε καὶ διὰ δευτέραν φοράν διδακτορικὰς ἐξετάσεις.

Σύντροφό του εἶχε τώρα ἕναν κωνδηλιανό, πού ἐσπούδαζε κι' αὐτὸς τὰ Νομικά, καὶ ὁ ὁποῖος τὸν... φ ὠ τ ι σ ε φαίνεται καὶ πῆρνε καὶ οἱ δύο τὸ διπλωμά τους.

Τὸ ἀποτέλεσμα αὐτὸ ὁ Μαρτσούκας, τὸ ἀνήγγειλεν εἰς τὴν Ὑπάτη στὴ μητέρα του, μὲ τὸ ἐξῆς τηλεγράφημα :

— Ἐθαγγελην Μαρτσούκα, Ὑπάτην.

« Κ α τ ἦ ν τ ῆ σ α... δ ι κ ῆ γ ὁ ρ ο ς ».

Ἐπειτα ἀπὸ λίγο καιρὸ, ἐξετασθεὶς ἐνώπιον τοῦ Ἀρείου Πάγου, ἔπῆρε καὶ τὴν ἄδειαν. Ὁ μακαρίτης Τσιβανόπουλος, μὴ λησμονήσας οὐκ ἀπευθύνεται σὲ νομομαθῆ ποιητὴν, τοῦ εἶπε καὶ αὐτὸς ἐμμέτρως :

• Τὸν Νομικὸν ὠκεανόν,
μὲ μιά μικρὴ φελούκα,
θανάσια ἐπέρασε,
τραγονησιὰ Μαρτσούκα !

Μόλις ἐφθασεν ὁ νέος δικηγόρος στὴν Ὑπάτη, νὰ καὶ ροβόλησαν ἀπ' τὰ βουνὰ φορτωμένοι τὰ δισκία τους, γερμάτα ἀγάγια καὶ ὑποθέσεις καὶ «καλαμποκόσταλα» οἱ χωρικοὶ καὶ ἄρχισαν νὰ τοῦ φωνάζουν :

— Αἶνε οὐρέ, τώρα πού ἀποχτήσαμε δικό μας δικηγόρο, πάει... Τοὺς φάγαμε τοὺς... ἀντιπολιτευομένους !

Ἡ πρώτη ὑπόθεσις δὲν ἄρχισε νὰ παρουσιασθῇ εἰς τὸν Μαρτσούκα. Δύο χωριανοὶ του πιαστήσαν γιὰ μιά ἀγροζημία ἀξίας τριάκοντα δραχμῶν, βριστήσαν, χτυπητήσαν καὶ ἀλληλοκατηγγελέθησαν.

Ὁ Μαρτσούκας θέλησε νὰ τοὺς συμβιβᾷ, ἐκείνοι ἦσαν Ἰνένδοτοι.

— Πόσο ρε σὲ ζυμίωσε, ἐσένα ; ρωτᾷε τὸν ἕνα.

— Τριάκοντα δραχμῆς.

— Τίποτα, φωνάζει ὁ ἄλλος.

— Τριάκοντα δραχμῆς καὶ παραπάνω, ἐπιμένει ὁ πρῶτος !

— Εἶνε ψευτῆς, ἀναφωνεῖ ὁ δεύτερος.

— Νᾶτα οὐρέ, τοὺς λέγει καὶ ὁ Μαρτσούκας θυμωμένος, πάρετε ὁ καθένας ἀπὸ τριάκοντα δύο δραχμῆς καὶ αἶνετε στὴ δουλειά σας ! Καὶ τοὺς μοίρασε ὅσα χρήματα εἶχε στὸ πορτοφόλι του.

Ἔτσι ἔκλεισε τὸ πρῶτον ἐν Ὑπάτῃ δικηγορικὸν γραφεῖον...

***

Ἐν τῷ μεταξύ ἦλθεν ὁ πόλεμος τοῦ 1897. Καὶ ὁ Μαρτσούκας κατατάχθηκε ἐθελοντῆς, κλειδῶσας τὸν δικηγορισμὸν του μέσα σ' ἕνα συρτάρι.

Ἐκεῖ μὲ τὴν ὑποχώρησι, θυμῶσας, πῆγε στὴν πόρτα τοῦ σπιτιοῦ πού ἔμενε τὸ στρατηγεῖο τότε κι' ἔγραψε μὲ μεγάλα γράμματα :

Λεβέντες θέλει ὁ πόλεμος !
Λεβέντες σὺν κ' εὐᾶς ;
πὸν προτροπᾶδῃν φεύγετε
σὼν Τούρκων τὰς σκιάς !

Τοῦτο ἐστοίχισε τρεῖς μῆνες φυλακῆς εἰς τὸν Μαρτσούκα. Ἀποτέλεσμα τῆς τριμήνου φυλακισῶς του, ἦταν ἕνα ἄλλο τετραστίχο, πού γράφτηκε στῆς φυλακῆς τὸν τοῖχο :

Ὁ ζεῖν, ἐνταῦθα κείμεθα
τῶν Τουρκοκόντρων θύματα,
κι' ἀπὸ τὸν φόβον χ.....
τὰ τῶν προγόνων μῆματα !

***

Σὰ τελειώσεν ὁ πόλεμος, ἄρχισαν τὰ στρατοδικεῖα νὰ τιμωροῦν τοὺς λιποτάκτας. Μεταῦθ τῶν κατηγορουμένων ἦταν καὶ ἕνας ὑποδεκαεὺς Τραγομάλλος, ὀνομαζόμενος, ἀπὸ τὰ χωριά τῆς Ὑπάτης. Φυσικὰ ὡς συνήγορος, ἐκλήθη κι' ὁ Μαρτσούκας.

Ὅταν ἦλθεν ἡ ὥρα ν' ἀγορεύσουν οἱ συνήγοροι, σηκώθηκε κι' ὁ Μαρτσούκας

Ἄρχισε λοιπόν :

— Ἰκάζουν τὸν Τραγομάλλο,
τὸν ὑποδεκαεὺα,
κι' ἀφίνουε ἀδίκαστη
οὐλή του τὴν παρῶα.

Τὸ δικαστήριον ἄρχισε νὰ ταράσσεται, οἱ δικασταὶ ἄρχισαν νὰ φρουσιῶνουν σὺν γαλιά.

Ὁ Μαρτσούκας ἐξηκολούθησε :

— Ἰκάζουν τὸν Τραγομάλλο,
οἱ φροβροὶ σοφτᾶδες
κι' ἀφίνουε ἀδίκαστους
τοὺς τόσοις μας φονγάδες.

Ἐννοεῖται οὐ τοῦ ἀφρηρέθῃ ὁ λόγος καὶ τὸν καθῆσαν ἀμέσως κάτω.

Ἀπὸ τότε καὶ ὁ Μαρτσούκας ἀφῆρσε ἀπὸ τὸν ἑαυτὸν του, τὴν .....Δικαιοσύνην. Ἐμεινε μόνον ποιητῆς. Τὸ δικηγορικὸν γραφεῖο ἔκλεισε, ὁ Πήγασος ἐπιπάζεται, διαγκώνει καὶ κλωσᾷ, ἅμα τὸν πλησιάζει ἡ Δικονομία, ὅπως οἱ ὄνοι ἅμα γεμίζουν ἀλογόμυιγες.

***

Τὰ νομικά βιβλία του, τὰ χάρισε εἰς ἕνα χωριὸ κοντὰ εἰς τὴν Ὑπάτην.

Οἱ χωρικοὶ ἀφοῦ ἐπέισθησαν ὅτι τὰ ὀγκώδη ἐκείνα βιβλία δὲν ἦσαν οὔτε Ἐθαγγέλια, οὔτε τίποτε ἐκκλησιαστικὰ, καὶ ἀφοῦ ἐβεβαιώθησαν ὅτι ποτε δὲν θὰ ἦσαν χρήσιμα σ' αὐτούς, τὰ κρεμοῦσαν ἀπὸ τῆς ἀγρηλιᾶς καὶ τὰ βάζαν στὸ σημάδι στὰ πανηγύρια τοῦ χωριοῦ, ἢ στὶς μεγάλες ἐορτές !...

***

Ἐπειτα ἀπὸ κάμποσο καιρὸ τοῦ παρουσιάστηκε μιά ὑπόθεσις ἀκόμη.

Ἐνας ἐμποροπρακτικὸς ἤθελε νὰ πάρῃ διαζύγιον, μὲ τὴν συμβίαν του.

— Ἀδύνατον, τοῦ λέει ὁ Μαρτσούκας. Ἐχω νομικὸ κώλυμα !

— Μπᾶ ! Τί ;

— Ἐχω πάρεθ καὶ ἐγὼ διαζύγιον μὲ τὴν... Δικαιοσύνην !

***

Τὴ Νομικὴν ἐπιστήμη ἀποχαρέτησε μὲ τὸ κάτωθι ποίημα, τὸ ὁποῖον ἔστειλε στὴ μάνα του :

Καὶ πῆρα ἕνα διπλωμα
καὶ τῶβαλα σὸ ῥάφι,
κι' οὔτε ἐλπίδα τὸ κρατῶ.
Ἡ Μοῖρα μου τὸ γράφει.

Κι' ἀπ' δὴ αὐτὰ μ' ἐκέρδισ
γιὰ δικηγόρο ἐκεῖνη,
ἢ Ἑλλάδα ἢ Πατριδα μας,
ἢ σκλάβια Ρωμηοσύνη.

Ὅποιος θελήσει νὰ μὲ ἴδῃ,
Ἄδερφια, δικηγόρο
Θὰ γάσῃ τὴν ὑπόθεσι,
Πληρόντορας καὶ φόρο

Καὶ εἶμαι τὸ λέγω, δυνατός,
καὶ μὲ θανατῶνουν δλοἱ,
δοσι μ' ἀκούνε νὰ μιλῶ
γιὰ Σμύρνην καὶ γιὰ Πόλι.

Καὶ ἔκτοτε ἀφιερῶθῃ εἰς τὴν ποίησιν καὶ τὴν Μεγάλῃ-Μάνα, τὴν Πατριδα !...

Ὅ... ἰστορικὸς !

ΑΓΟΡΑΖΟΝΤΑΙ εἰς πολὺ καλὴν τιμὴν βιβλία καὶ βιβλιοθήκαι. Γράψτε στὸ «Μπουκέτο».

